

HANDELINGEN

3:1-26

De genezing van een kreuplele man en Petrus' verkondiging van Jezus als de vervulling van de profeten

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/handelingen/3-1-26

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Een teken als aanleiding voor Petrus' preek	2 min	4
2	Prediking in het openbaar	4 min	5
3	Evangeliseren vanuit belangstelling	3 min	7
4	Apostelen en Joodse tempeldienst	3 min	8
5	De Schone Poort van de tempel	4 min	10
6	De ligging van de Schone Poort	2 min	11
7	Waarom Jezus de kreupele niet genas	2 min	12
8	Gods timing bij ziekte en genezing	3 min	13
9	De bedelaar krijgt meer dan hij verwacht	2 min	15
10	Geen zilver of goud, maar genezing	2 min	17
11	Kerkelijke rijkdom zonder Gods kracht	3 min	18
12	De kreupele springt als teken van de Messias	3 min	20
13	Verkeerde verwachtingen van de Messias	3 min	22
14	Jezus geneest door de apostelen	2 min	24

15	De menigte in Salomo's zuilengang	2 min	25
16	Petrus legt de genezing uit	2 min	27
17	Groei en tegenstand na Petrus' preek	2 min	28
18	Jezus als de Knecht van de HEERE	5 min	30
19	De verworpen en verheerlijkte Knecht	2 min	32
20	Titels voor Jezus in Petrus' preek	2 min	33
21	Jezus als de Profeet zoals Mozes	3 min	34
22	De Messias en de verwachte Profeet	2 min	36
23	Christus als het Zaad van Abraham	4 min	38
24	Wat alle profeten hebben voorspeld	3 min	40
25	Het herstel van alle dingen	3 min	42
26	De Messias herstelt recht op aarde	2 min	44
27	De zegen: bevrijding van zonde	3 min	45
	Om verder te lezen		46

1

Een teken als aanleiding voor Petrus' preek

We pakken nu onze studie van het boek Handelingen weer op, in hoofdstuk 3, en gaan er in hoog tempo doorheen. We hebben tot nu toe nog maar zeven lezingen gehad, geloof ik. We hebben er heel wat gehad, en we zijn nog maar net door twee hoofdstukken heen. Gaan we dus het hele boek, alle 28 hoofdstukken, doorkomen? We zullen zien.

Hoofdstuk 3. Het laatste wat we lazen, was eenvoudigweg een algemene samenvatting van het leven van de vroege gemeente: hoe de gemeente als gemeenschap leefde, en ook het feit dat de apostelen tekenen en wonderen verrichtten. In hoofdstuk 2, vers 43, staat:

En er kwam vrees over iedereen; en er werden veel wonderen en tekenen door de apostelen gedaan.

HANDELINGEN 2:43

Hoofdstuk 3 begint met een voorbeeld van een van die tekenen en wonderen. Er staat „tekenen en wonderen”, in het meervoud, dus er moeten meer van zulke dingen zijn gebeurd, of verschillende soorten wonderen die de apostelen verrichtten. Toch krijgen we niet erg veel voorbeelden.

Hoofdstuk 3 geeft ons een opmerkelijk voorbeeld. Dit voorbeeld wordt ons ongetwijfeld gegeven om duidelijk te maken dat zulke wonderen vaak voorkwamen en kenmerkend waren, of juist omdat dit wonder enigszins afweek van de andere. Aan het begin van hoofdstuk 3 hebben we een voorbeeld van een van de tekenen en wonderen waarop Lukas in hoofdstuk 2, vers 43, zinspeelde.

Hier waren twee apostelen bij betrokken: Petrus en Johannes. Petrus is de voornaamste spreker in het verhaal, maar dit specifieke wonder schiep voor Petrus de gelegenheid om zijn tweede opgetekende preek te houden. We weten niet hoelang na de Pinksterdag dit gebeurde. Dit kan weken later zijn geweest, maar het kan ook de

volgende dag zijn geweest. Hoeveel tijd er verstreken is, weten we niet. Maar we weten wel dat Petrus aan het einde van dit verhaal preekt en dat het aantal discipelen stijgt van de 3.000 die we aan het einde van de Pinksterdag aantreffen tot ongeveer 5.000.

2

Prediking in het openbaar

De gemeente blijft groeien en, zoals we zullen zien, werd er vaak gepreekt naar aanleiding van een wonder dat was verricht. Op de Pinksterdag was het het wonderbaarlijke spreken in andere talen dat de aandacht van de menigte trok. Een deel van de prediking, zoals in Handelingen 2 en 3, is prediking in de openlucht, en met prediking in de openlucht is niets mis.

Er zijn tegenwoordig veel mensen die in de openlucht prediken. Ze gaan op een straathoek staan en beginnen tegen voorbijgangers te schreeuwen, en de meeste mensen stellen dat niet op prijs. Eerlijk gezegd weet ik niet of ik ooit ook maar iemand heb ontmoet die door een prediker op een straathoek behouden werd. Misschien zijn er mensen bij wie dat wel zo is gegaan. Ik heb enkele predikers op straathoeken gekend, en meestal zijn het wat zonderlinge mensen. Niet iedereen heeft namelijk het temperament om eropuit te gaan en zichzelf voor iedereen op de straathoek tot een ergernis te maken.

Toch groeide ik op met het idee dat dit bijzonder prijzenswaardig was. Ik dacht: jongen, ik wou dat ik de vrijmoedigheid van die man had. Ik wou dat ik zo in vuur en vlam stond voor Jezus dat ik eropuit zou gaan en het bespuwen, de schande, het gevloek en de afwijzing door de mensen zou verdragen die hij verdraagt. Ik heb dat altijd bijzonder prijzenswaardig gevonden. Maar toen ik de Bijbel bestudeerde, besepte ik dat het niet werkelijk een Bijbels model is.

Ik zeg niet dat prediking in de openlucht geen Bijbels model is. Jezus preekte in veel gevallen op de heuvelhellingen, en de apostelen deden dat, zoals we lezen, ook op openbare plaatsen. Maar ze gingen niet zomaar naar buiten om te gaan schreeuwen tegen mensen die er geen belangstelling voor hadden om hen te horen. Vrijwel elke preek die Jezus tot een menigte hield, hield Hij omdat Hij merkte dat een menigte

Hem achterna was gegaan en Hem wilde horen. In werkelijkheid wilden ze wonderen zien. Hij stond erom bekend dat Hij mensen genas, en de mensen kwamen in groten getale om Hem te horen.

Hij maakte dus gebruik van hun nieuwsgierigheid, net als de apostelen in Handelingen 2. Petrus maakte gebruik van de nieuwsgierigheid van de mensen die het wonder hadden gezien van de Galileeërs die in de bovenzaal in talen spraken. Hier zullen we zien dat Petrus opnieuw gebruikmaakt van een gelegenheid. Dit is kennelijk het model. We zien de apostelen eigenlijk niet naar mensen gaan die niet geïnteresseerd zijn, vlak voor hen gaan staan en zeggen: „Ik heb een boodschap en ik ga je die vertellen, of je dat nu leuk vindt of niet.” Dat lijkt misschien heel vrijmoedig en bijzonder prijzenswaardig, maar het is geen Bijbels model.

In heel de opgetekende bediening van Jezus is er zelfs maar één geval dat ik kan bedenken waarin Jezus werkelijk sprak tot een menigte die niet al bijeengekomen was om Hem te horen. Dat was tijdens het Loofhuttenfeest in Johannes 7. De menigte was bijeengekomen voor een godsdienstige gebeurtenis, de viering van een Joods feest. Ze waren niet bijeengekomen om Jezus te horen, maar Hij stond op en deed een korte aankondiging:

Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

JOHANNES 7:37-38

Het was een korte boodschap aan een bijeengekomen groep, hoewel ze in dat geval niet speciaal waren bijeengekomen om Hem te horen. Maar alle andere opgetekende openbare toespraken van Jezus, of die nu in de synagoge, in de openlucht, in de tempel of ergens anders plaatsvonden, werden gehouden voor mensen die Hem werkelijk wilden horen. Ze wilden Hem horen omdat óf Zijn reputatie hun nieuwsgierigheid had gewekt, óf een wonder dat zojuist was gebeurd hun aandacht had getrokken. Ze wilden meer horen. Ze wilden uitzoeken wat hier aan de hand was. Dat gebeurde

in hoofdstuk 3. Dat gebeurde kennelijk heel vaak in het leven van de apostelen. Omdat ze bij die gelegenheden in de openlucht predikten, kwamen mensen massaal tot bekering.

3

Evangeliseren vanuit belangstelling

Evangelisatie vindt vaak één op één plaats. Jezus evangeliseerde Nicodemus en de vrouw bij de put, en ongetwijfeld nog veel andere mensen één op één. Ik weet zeker dat de discipelen dat ook deden. Maar als je één op één getuigt, krijg je natuurlijk per keer hooguit één bekeerling. Als je tot een menigte spreekt, krijg je er misschien een heleboel. Dat zien we in de vroege prediking van de apostelen. God schiep die gelegenheden door de wonderbaarlijke openbaring van Zijn kracht en de nieuwsgierigheid die daardoor bij de menigten ontstond. God bood Petrus de gelegenheid om tot grote menigten te spreken, en daardoor werden grote menigten behouden.

Bedenk dat wanneer de mensen uit zichzelf bijeengekomen zijn omdat ze nieuwsgierig zijn, ze niet kunnen klagen dat je tegen hen predikt. Het was hun idee, althans, dat denken ze. Ze kwamen uit nieuwsgierigheid. Ze nemen het je niet kwalijk dat je tegen hen praat. Als ze nieuwsgierig waren en een verklaring wilden horen, dan ben jij daar: ‘Goed, ik zal het je vertellen. Dit is wat er aan de hand is. Daarom is dit gebeurd.’

Ik denk dat het altijd raadzaam is, hoewel het niet altijd noodzakelijk is, om het Evangelie te brengen aan iemand die denkt dat hij belangstelling heeft, of op zijn minst nieuwsgierig is. Ik vertel mensen graag over het geloof, maar ik ben Bijbelleraar. Ik geef meer onderwijs dan dat ik evangeliseer. Maar toen ik jonger was, evangeliseerde ik meer, en ik zou dat graag vaker doen. Ik praat graag met ongelovigen, maar ik wil wel dat ze belangstelling hebben. Ik ben niet zo iemand met een gave van evangelisatie, die op een volslagen vreemde afstapt, over Jezus begint te praten, en dan verloopt het allemaal prima. Ik voel me er altijd ongemakkelijk bij om zomaar op iemand af te stappen die, voor zover wij weten, niet eens aan God denkt, en te zeggen: ‘Hier, laat ik eens vlak voor je neus gaan staan en me met je leven gaan bemoeien op manieren waartoe je me nooit hebt uitgenodigd.’

Ik draag altijd graag een Bijbel bij me, want als iemand dan zegt: ‘O, is dat een Bijbel? Ben je christen? Wat geloof je?’ dan opent die persoon de deur. Of draag een shirt waarop Jezus staat in letters die pas goed leesbaar zijn als je er op de juiste manier naar kijkt. Dan zeggen ze: ‘Wat staat daar?’ ‘Nou, kijk eens wat beter. Wat staat daar?’ ‘O, er staat...’ Dan zeg je gewoon: ‘Ja, dit hier is het antwoord op alles.’ Als je iemand zover krijgt dat hij een vraag stelt of nieuwsgierigheid toont, staan de sluizen open. Ze kunnen niet zeggen dat ze er niet om gevraagd hebben. Ze kunnen niet zeggen dat je ze lastigvalt. Zij waren degenen die als eerste belangstelling toonden.

Zo was het wanneer Jezus predikte. Nicodemus kwam zelfs naar Hem toe. Zelfs bij de vrouw bij de put vroeg Hij haar alleen maar om water. Hij zei niets godsdienstigs tegen haar totdat zij over belangrijkere zaken begon te praten en meer vragen begon te stellen over waar het Hem om ging.

4

Apostelen en Joodse tempeldienst

We hebben dus dit wonder in het eerste deel van hoofdstuk 3, gevolgd door een preek. Dat is de tweede preek van Petrus in Handelingen die opgetekend is. Misschien zijn er tussen die twee hoofdstukken nog veel andere preken geweest die niet zijn opgetekend.

Petrus nu en Johannes gingen samen naar de tempel tijdens het uur van het gebed, het negende uur.

HANDELINGEN 3:1

De Joden hadden bepaalde gebedsuren, waarin er offers werden gebracht in de tempel. Degenen die in de gelegenheid waren, kwamen dan bijeen om te bidden op het tijdstip waarop de priesters offers brachten. Het negende uur werd gerekend vanaf zes uur 's morgens, het begin van de Joodse tijdrekening, de Joodse dag, en daarom was het drie uur 's middags. Het was laat op de dag.

Het is interessant dat de apostelen, die christenen waren, naar een ceremonie in een Joodse tempel gingen. De christenen in Jeruzalem deden dat blijkbaar jarenlang geregeld. Na Pinksteren bleven ze deelnemen aan Joodse vormen van aanbidding in Jeruzalem, als ze in Jeruzalem woonden. De apostel Paulus, die onder heidenen werkte, moedigde hen niet aan om aan Joodse vormen van aanbidding deel te nemen. En blijkbaar deed hij dat zelf ook niet, behalve al die keren dat hij Jeruzalem bezocht.

Maar de Joodse gemeente leek altijd iets van een Joods karakter te behouden, en waarom ook niet? Ze waren altijd Joden geweest. In de tempel hadden ze God vanaf het begin aanbeden. Wij kijken terug en zeggen: ‘De tempel, wat heb je daaraan? Wat heb je aan dierenoffers? Ze hebben afgedaan. Ze wezen alleen maar vooruit naar Jezus. Nu Jezus gekomen is, wie heeft er nog dierenoffers nodig?’ Wij denken van nature eerder zo, omdat wij nooit deel hebben uitgemaakt van de Joodse godsdienst.

Stel dat jij je hele leven offers had gebracht, net als je voorouders, Gods volk Israël. De tempel was het huis van de Heere. David zei daarover:

Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

PSALMEN 27:4

Dan staat die hele tempel in de Joodse cultuur en gedachtewereld centraal in het denken over God. Toen Joden christen werden, zeiden ze niet onmiddellijk: ‘Nou ja, ik denk dat we dat niet meer nodig hebben.’ Maar de heidenen aan wie Paulus het evangelie verkondigde, hadden daar natuurlijk geen enkele belangstelling voor. Vrijwel iedere keer dat we te maken hebben met de Joodse gemeente in Jeruzalem, zien we dat zij sterk op de tempel gericht bleef, totdat de tempel werd verwoest. In zekere zin was de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus een gunst die de Joodse christenen werd bewezen. Daardoor kregen ze het besef dat hun identiteit die van christenen was, en dat ze niet slechts een ander soort Joden waren. Hier zien we

dat zelfs de apostelen erbij betrokken zijn. Ze gaan naar een offer. Ze brengen zelf geen offer. Dit is een offer dat de priesters elke dag om drie uur 's middags brachten, maar de mensen gingen erheen om te bidden. Zij gaan dus bidden.

5

De Schone Poort van de tempel

En een man die vanaf de moederschoot kreupel was, werd daarheen gedragen. Men zette hem dagelijks bij de tempelpoort die de Schone genoemd wordt, om een liefdegave te vragen aan hen die de tempel binnengingen.

HANDELINGEN 3:2

Later, in vers 10, wordt voor de tweede keer gezegd dat de poort de Schone Poort werd genoemd. Hoewel er heel veel bekend is over de tempel en de bouw ervan, zowel uit wat de rabbijnen hebben geschreven als uit wat archeologen hebben opgegraven, weet niemand met zekerheid welke poort in die tijd plaatselijk de Schone Poort werd genoemd. Geleerden hebben niets ontdekt waaruit ze kunnen opmaken welke van de vele tempelpoorten de Schone Poort werd genoemd.

Vanaf de vijfde eeuw heeft de christelijke traditie deze poort in verband gebracht met de Susanpoort. Je moet bedenken dat de tempel uit veel verschillende voorhoven bestond. De buitenste omtrek van de tempel werd gevormd door een buitenmuur die hem van het gebied buiten de tempel scheidde. Er waren verschillende poorten, waaronder een poort aan de oostkant die de Susanpoort werd genoemd. Via die poort kwam je vanuit het oosten het hele tempelcomplex binnen. Zoals ik al zei, heeft de christelijke traditie die Susanpoort in verband gebracht met de poort die hier de Schone Poort wordt genoemd.

De meeste geleerden betwifelen of het om de Susanpoort gaat. Er is nog een poort, die de Nikanorpoort wordt genoemd. N-I-K-A-N-O-R, Nikanor. Toen de tempel er nog stond, ging je door een van de vele poorten in de buitenmuur naar binnen en kwam je in wat het Voorhof van de heidenen werd genoemd. Het heette het Voorhof van de

heidenen, omdat heidenen in dat deel van de tempel mochten komen. In geen enkel ander deel mochten ze komen. Verder dan dat konden ze niet gaan: tot in dit buitenste voorhof van de tempel. Heidenen mochten daar komen, en als ze godvrezenden waren, konden ze in de Joodse tempel tot de God van de Joden bidden, en sommigen deden dat ook. Maar omdat ze onbesneden waren, mochten ze niet verdergaan.

Daarachter bevond zich nog een muur, waardoor je in wat het Voorhof van de vrouwen werd genoemd terechtkwam. Het was niet zo dat daar alleen vrouwen waren, maar verder mochten vrouwen niet gaan — Joodse vrouwen welteverstaan. Heidenen mochten niet verder komen dan het Voorhof van de heidenen. Vrouwen mochten niet verder komen dan het Voorhof van de vrouwen. Achter het Voorhof van de vrouwen bevond zich nog een muur. Verder naar binnen lag het Voorhof van Israël, dat uitsluitend voor Joodse mannen bestemd was. Daarna had je het gebouw, de heilige plaats, het heilige der heiligen en al die dingen in het midden.

Tussen het Voorhof van de heidenen en het Voorhof van de vrouwen zat in een muur een poort die de Nikanorpoort werd genoemd. De meeste geleerden geloven dat dit waarschijnlijk de poort was die in die tijd de Schone Poort werd genoemd. Josephus, die in die tijd leefde en de tempel voor ons vrij uitvoerig heeft beschreven, noemde hem niet de Schone Poort. Hij zei echter wel dat de Nikanorpoort bekendstond om zijn uitzonderlijke schoonheid. Het was een bronzen poort en blijkbaar glansde hij veel opvallender dan de andere poorten. Die andere poorten waren niet van brons. Omdat Josephus hem als opmerkelijk mooi beschreef, nemen de meeste geleerden aan dat dit de Schone Poort van de tempel moet zijn geweest, zoals die destijds werd genoemd. Ook deze poort bevond zich aan de oostkant.

6

De ligging van de Schone Poort

Dit is het punt. Als je eenmaal binnen het tempelgebied in het Voorhof van de heidenen was, kon je vanuit het oosten de andere voorhoven binnengaan. Maar als je helemaal buiten het tempelcomplex stond, zouden de meeste mensen niet vanuit het oosten naar binnen gaan. De Susanpoort, die zich aan de oostkant van de buitenmuur van de tempel bevond, was dus niet de poort waardoor de meeste mensen naar binnen

gingen, want de stad lag ten westen van de tempel. De meeste mensen die vanuit de stad Jeruzalem naar de tempel kwamen, kwamen vanuit het westen. Aan de oostkant zou niet zoveel voetgangersverkeer zijn.

Je zou denken dat een bedelaar tegen zijn vrienden zou zeggen, als zij hem bij een van de poorten zouden neerzetten: ‘Zet me bij de westpoort neer. Daar komen de meeste mensen naar binnen.’ Aan de westkant zou hij veel meer mensen hebben op wie hij een beroep kon doen. Maar de Susanpoort bevond zich aan de oostkant. Hij werd wel gebruikt, maar voor een bedelaar was het niet zo’n aantrekkelijke plaats. Daarom denken veel geleerden niet dat hij bij de Susanpoort gezeten zal hebben, hoewel dat volgens de traditie wel de poort is.

Maar als de mensen eenmaal binnen waren, konden ze naar de oostkant lopen en door een poort de tempel binnengaan, naar de voorhof van de vrouwen of de andere voorhoven. Waarschijnlijk bevond de Schone Poort zich daar. Interessant is dat Jezus heel vaak in de tempel kwam. In de laatste week of zo van Zijn leven was Hij daar elke dag en ging Hij er steeds in en uit. Waarschijnlijk kwam Hij vanuit het oosten binnen. Want wanneer Jezus in de omgeving van Jeruzalem was, bracht Hij de nachten door op de Olijfberg, in het dorp Bethanië, in het huis van Maria, Martha en Lazarus. Dat lag ongeveer drie kilometer ten oosten van Jeruzalem. Dus wanneer Jezus Jeruzalem naderde, kwam Hij vanuit het oosten. Als Hij de tempel binnenging, is de kans groot dat Hij vanuit het oosten kwam en waarschijnlijk langs deze man liep.

7

Waarom Jezus de kreupele niet genas

Later in het verhaal, in hoofdstuk 4, vers 22, wordt ons verteld dat deze man ouder dan veertig jaar was. Hij was kreupel geboren, dus hij was al meer dan veertig jaar kreupel. En hij had dagelijks bij die poort gelegen. Dit betekent dat Jezus nog maar een paar maanden eerder waarschijnlijk langs deze man was gelopen, misschien wel meerdere keren. Maar de man was nog steeds verlamd. Jezus had hem niet genezen.

Dit vormt Bijbels bewijs dat Jezus niet iedereen genas. Petrus genas hem, zoals we zullen zien. Het was dus niet zo dat God hem niet wilde genezen. Maar blijkbaar wilde Hij hem niet genezen door de persoonlijke bediening van Jezus. Hij bewaarde hem voor de apostelen om hem te genezen. Dat wil zeggen: Hij gaf de apostelen de gelegenheid om veel opzien te baren en deze preek te houden door de man niet te genezen.

Wanneer wij of onze dierbaren ziek zijn, zijn maar weinig dingen voor ons belangrijker dan genezen te worden of genezing te zien. We nemen aan dat dit voor God ook wel een prioriteit moet zijn. Maar God liet deze man meer dan veertig jaar kreupel zijn. Hij was niet onwillig om hem te genezen, maar Hij liet hem meer dan veertig jaar kreupel zijn.

Zo was het ook met de man die blind geboren was, in Johannes 9. De discipelen zeiden:

En Zijn discipelen vroegen Hem: Rabbi, wie heeft er gezondigd, hij of zijn ouders, dat hij blind geboren zou worden?

JOHANNES 9:2

Hij was ook volwassen. Hij was, als ik het me goed herinner, volgens mij bijna veertig jaar blind geweest. Jezus zei dat hij niet blind geboren was doordat hij of zijn ouders gezondigd hadden, maar opdat de werken van God in hem zichtbaar zouden worden. Bedoel je dat deze man tientallen jaren blind moest zijn, zodat God op deze specifieke dag Zijn werken kon tonen door hem te genezen? Ja. Blijkbaar heeft God niet altijd haast om mensen te genezen, zelfs niet als Hij van plan is hen te genezen.

8

Gods timing bij ziekte en genezing

De zussen van Lazarus stuurden Jezus in Johannes 11 een boodschap en zeiden:

Zijn zusters dan stuurden Hem de boodschap: Heere, zie, hij die U liefhebt, is ziek.

JOHANNES 11:3

Daarmee bedoelden ze natuurlijk: „Kom alstublieft en help hem. Genees hem.” Jezus wachtte een paar dagen. Hij negeerde hen niet; Hij gaf antwoord. Hij zei:

En toen Jezus dat hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt.

JOHANNES 11:4

Maar daarna negeerde Hij het verzoek twee dagen lang en bleef waar Hij was. Nadat Lazarus gestorven was, zei Jezus tegen de discipelen: „Goed, we gaan daarheen.”

Jezus zou iets voor hem doen, maar niet wat de zussen hadden gevraagd. De zussen vroegen of hij genezen kon worden, niet of hij uit de dood kon worden opgewekt. Toen Jezus aankwam, zei de zus:

Martha nu zei tegen Jezus: Heere, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn,

JOHANNES 11:21

Volgens mij dacht Hij: „Dat klopt precies. Daarom ben Ik niet gekomen.” Dat hij zou sterven maakte deel uit van het plan, en dat hij zou worden opgewekt maakte ook deel uit van het plan.

God heeft een plan waarin ziekte soms een rol speelt. Dat wil zeggen: waarin Hij ziekte tolereert. God heeft ziekte niet in de hof van Eden geschapen. Ziekte is, daar ben ik zeker van, een gevolg van zonde. God heeft de macht om wie Hij maar wil aan te raken en te genezen, maar Hij doet dat niet. In veel gevallen laat Hij ons lange tijd leven met de gevolgen van de zondige wereld, misschien totdat we sterven.

In het geval van Lazarus liet Hij Lazarus sterven, maar Hij wekte hem op uit de dood. Zo zegt de Bijbel ook dat Hij ons uit de dood zal opwekken. Misschien sterven we ziek, zoals Lazarus, zonder dat Jezus ervoor kiest ons te genezen. Maar Hij zal ons opwekken.

Het punt dat ik maak, is dat Gods prioriteiten niet dezelfde zijn als die van ons wanneer we ziek zijn. We kunnen bijna nergens anders aan denken dan: „God, genees mij alstublieft. Genees mijn man, genees mijn vrouw, genees mijn vriend, mijn kind.” God weet dat sommige dingen belangrijker zijn dan lichamelijk comfort of zelfs lichamelijk overleven. Er zijn geestelijke kwesties. Er zijn dingen die het Koninkrijk van God bevorderen.

Hij liet deze man veertig jaar kreupel zijn, hoewel Hij van plan was hem uiteindelijk te genezen. Deze man bracht het grootste deel van zijn leven door met de beperkingen van zijn kreupelheid en met bedelen. Maar zijn tijd was gekomen. Dit was de dag. Jezus was naar alle waarschijnlijkheid een aantal keren aan hem voorbijgelopen en had hem niet genezen. Maar dit was de dag waarop God Petrus de gelegenheid wilde geven om nog een paar duizend mensen met het evangelie te bereiken. En deze man zou daarvoor de katalysator zijn, gelukkig voor hem.

9

De bedelaar krijgt meer dan hij verwacht

Toen hij Petrus en Johannes zag op het moment dat zij de tempel zouden binnengaan, vroeg hij of hij een liefdegave mocht ontvangen.

HANDELINGEN 3:3

Hij wist niet wie ze waren. Hij wilde een aalmoes. Hij verwachtte niet genezen te worden. Hij wist niet wie Petrus en Johannes waren. Het waren gewoon mannen in de menigte, vreemden. Toen Petrus zei:

Kijk naar ons.

bedoelde hij waarschijnlijk: „Kijk eens hierheen. Ik ga je wat geld geven.” Dat dacht de man tenminste. En daarom staat er dat hij zijn aandacht op hen richtte, in de verwachting iets van hen te ontvangen. Hij ontving inderdaad iets van hen, maar niet

wat hij verwachtte. Vaak denken we dat we weten wat we van God willen ontvangen, maar Hij heeft een beter idee. Zelfs dat Lazarus stierf, was een beter idee. Jezus zei tegen Zijn discipelen:

Toen zei Jezus dan openlijk tegen hen: Lazarus is gestorven. En Ik ben blij voor u dat Ik daar niet was, opdat u gelooft; maar laten wij naar hem toe gaan.

JOHANNES 11:14-15

Zijn zussen dachten dat het beter was als Lazarus genezen werd. Jezus zei: „Nee, het is beter dat hij sterft. Ik heb een beter idee. Ik ga hem opwekken.”

Daar moeten we bij God van uitgaan. We weten wat we verwachten en wat we willen, maar God heeft altijd óf hetzelfde idee óf een beter idee. Zijn betere idee ziet er vanuit ons gezichtspunt misschien niet als een beter idee uit, maar wanneer alles achter de rug is, zien we dat het dat wel was.

Deze man verwachtte geld. Als bedelaar was hij arm. Wat wil een arm mens? Hij wil geld. Hij hoopt dat God hem meer geld zal geven. Maar God heeft een beter idee. Hij gaat hem geen vis geven. Hij gaat hem leren vissen. Hij gaat hem in staat stellen om voor zijn brood te werken. Hij gaat zijn gezondheid herstellen. Hij gaat hem een leven geven waarvan hij nooit had durven dromen. En het enige wat hij wilde, waren een paar muntjes.

Ik denk dat mensen soms zo zijn. Hun gebeden zijn zelfzuchtige gebeden, maar ze beseffen niet dat datgene waar ze om bidden veel minder is dan wat God werkelijk van plan is te geven, iets van een heel andere aard.

10

Geen zilver of goud, maar genezing

Petrus antwoordde hem:

Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!

HANDELINGEN 3:6

Dat is interessant, want Petrus en de apostelen verdeelden de financiën van de christelijke gemeenschap. Er wordt ons verteld dat mensen huizen en landerijen verkochten, het geld brachten en het aan de voeten van de apostelen legden om het te laten verdelen. Op dat moment, in elk geval totdat ze in hoofdstuk 6 de zeven aanstelden om dit te doen, beheerden de apostelen waarschijnlijk een heleboel geld voor de gemeente. En toch zei Petrus: „Ik heb geen geld.” Waarom? Omdat hij dat niet had. Hij beheerde Gods geld voor Gods volk, maar zelf bezat hij niets.

Denk eraan: zij die bezittingen hadden, beschouwden de dingen die ze hadden niet als hun eigendom. Hij had waarschijnlijk naar de schatkist van de gemeente kunnen gaan en daar een paar muntjes voor deze man kunnen vinden. Maar bij het beheer van het geld van de gemeente golden kennelijk andere prioriteiten dan alleen een bedelaar helpen, vooral wanneer je hem op een andere manier veel beter kunt helpen.

En dus zegt hij: „Ik heb geen zilver en goud.” De moed zonk die man waarschijnlijk in de schoenen. Hij dacht: „Waarom trok je dan mijn aandacht? Waarom geef je me hoop? Ik vroeg om een aalmoes en jij zegt: ‘Kijk naar mij.’ Ik kijk naar je. Ik heb reden om te verwachten dat je die gaat geven, en dan vertel je me dat je geen geld hebt? Zit je me te plagen? Ben je wreed? Wat is er aan de hand?”

Hij zei: „Maar wat ik wel heb, kan ik je geven. Het is geen geld, maar ik kan je iets beters geven.”

En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast. En met een sprong stond hij overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, lopend en springend en God lovend. En al het volk zag hem lopen en God loven. En zij wisten dat hij degene was die voor een liefdegave bij de Schone Poort van de tempel gezeten had; en zij werden vervuld met verbazing en ontsteltenis over wat er met hem gebeurd was.

HANDELINGEN 3:7-10

Dit geeft Petrus de kans om hun nieuwsgierigheid te benutten, nog een preek te houden en een heleboel mensen te behouden.

11

Kerkelijke rijkdom zonder Gods kracht

Misschien heb je dit verhaal wel gehoord. Naar verluidt is het echt gebeurd. Er was een tijd in de middeleeuwen waarin de Rooms-Katholieke Kerk zeer rijk was, rijker dan de boeren die haar bezochten. Een deel van de reden dat de boeren niet erg rijk waren, was dat de kerk hun geld afnam om kathedralen en dergelijke te bouwen. De kerk was behoorlijk rijk. En er wordt gezegd dat de heilige Thomas van Aquino bij een bepaalde gelegenheid een bezoek bracht aan de paus, paus Innocentius de Tweede.

De paus was toevallig bezig de rijkdom van de kerk in ogenschouw te nemen. Op een grote tafel lag allerlei zilver en goud uitgestald. Hij zag Thomas van Aquino binnenkomen en paus Innocentius de Tweede zei: „Je ziet het, Thomas, de kerk kan niet langer zeggen: ‘Zilver en goud heb ik niet.’” Thomas zei: „Dat is waar, Vader, maar ze kan ook niet zeggen: ‘Sta op en loop.’” De kerk was niet langer arm, maar was nu machteloos. Ze had niet de kracht van de apostolische gemeente.

Ik denk dat gemeenten tegenwoordig vaak denken als bedrijven. We hebben veel geld nodig. Als we een groot gebouw kunnen neerzetten, een goedgebetaalde voorganger en een goedgebetaald aanbiddingsteam kunnen nemen, kunnen we ervoor zorgen dat veel mensen behouden worden en kunnen we grote invloed uitoefenen voor het Koninkrijk van God. Maar dat kost allemaal geld. Maar wat als je geen geld hebt? Wat als je alleen de kracht van God hebt en geen geld?

Bedenk dat er mensen waren die Jezus wilden volgen, en Hij zei tegen hen:

En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben hollen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.

MATTHEÛS 8:20

Toen de Farizeeën Jezus met een vraag over geld in de val wilden lokken en Hij aan de hand van een penning iets duidelijk wilde maken, zei Hij:

Huichelaars, waarom verzoekt u Mij? Toon Mij de belastingmunt. En zij brachten Hem een penning.

MATTHEÛS 22:19

Hij had er zelf geen. Zij hadden een penning. Hij zei:

En Hij zei tegen hen: Van wie is deze afbeelding en het opschrift?

MATTHEÛS 22:20

Kijk, Jezus had niet veel geld. De apostelen hadden niet veel geld, maar ze hadden iets beters.

Vaak hebben de gemeenten van tegenwoordig hetzelfde soort macht als wereldse bedrijven, in het beste geval, als ze succesvol zijn. Ze hebben grote gebouwen, hoge salarissen, veel talent en grote auditoria, enzovoort. Maar heel weinig christenen, heel weinig gemeenten, kunnen tegen een verlamde man zeggen:

Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!

HANDELINGEN 3:6

en dan gebeurt het. De kerk kan niet langer zeggen:

Ik heb geen zilver of goud, maar evenmin kan ze zeggen:

Sta op en loop.

Niet erg vaak. Er gebeuren tegenwoordig wonderen in de wereld, maar doorgaans gebeuren die niet in de grote gemeenten wanneer de televisiecamera's draaien, of iets dergelijks. Het gebeurt gewoon niet. Je kunt ze niet vaak met bewijzen vastleggen.

12

De kreupele springt als teken van de Messias

Deze man werd dus genezen, en hij liep en sprong en prees God. Je zou verwachten dat een man die niet kon lopen, zou lopen als hij genezen was. Maar dat hij sprong, getuigt van een enorme uitbundigheid. Het lijkt op David, die danste en sprong in de tegenwoordigheid van de ark van het verbond toen die werd binnengebracht. Het getuigt van enorme uitbundigheid, van enorme vreugde. Je kunt je voorstellen hoe dat zou zijn als je nog nooit had kunnen lopen en nu zonder enige beperking kon lopen.

Het is interessant hoe Lukas, de arts, beschrijft wat er met de man gebeurde. Petrus stak zijn hand uit, en er staat:

En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast. En met een sprong stond hij overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, lopend en springend en God lovend. En al het volk zag hem lopen en God loven. En zij wisten dat hij degene was die voor een liefdegave bij de Schone Poort van de tempel gezeten had; en zij werden vervuld met verbazing en ontsteltenis over wat er met hem gebeurd was.

HANDELINGEN 3:7-10

Ik ben geen arts. Ik zou waarschijnlijk gewoon hebben gezegd dat die man liep, dat die man opstond. Lukas, de arts, zegt dat de enkels van die man en de botten in zijn voeten zijn probleem vormden, maar dat die genezen werden. Ze werden sterk, en hij kon opstaan en springen.

De mededeling dat deze man sprong, vestigt de aandacht op het feit dat met de komst van de Heilige Geest de messiaanse tijd was aangebroken. Jesaja hoofdstuk 35 is een van de vele gedeelten in Jesaja over de messiaanse tijd, de tijd van de Messias. Hoofdstuk 35 is een kort hoofdstuk, maar het gaat helemaal over de tijd van de Messias. Het is poëzie, dus je moet de dichterlijke taal nemen voor wat die is. Maar in vers 5 en 6 staat:

Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken in de wildernis.

JESAJA 35:5-6

We hebben in Jesaja al gezien dat dit verwijst naar het uitstorten van de Geest. In Jesaja 32, slechts drie hoofdstukken eerder, wordt gezegd dat alles een woestijn is totdat de Geest wordt uitgestort, en dan bloeit de woestijn als een roos. Er wordt hier dus over geestelijke vruchtbaarheid gesproken. Maar let op de wonderen. Alles wat daar wordt genoemd, heeft Jezus gedaan, en de apostelen hebben veel van die dingen ook gedaan. Jezus opende de ogen van blinden. Hij maakte de tong van stommen los. Hij opende de oren van doven. In dit geval liet Petrus de verlamde man springen als een hert. Hij sprong en liep. Alleen al het beeld van hem die springt, doet dus denken aan die voorzegging.

13

Verkeerde verwachtingen van de Messias

Trouwens, toen Jezus op aarde was, dachten de meeste Joden, ook Zijn discipelen, dat de messiaanse opdracht anders was dan uiteindelijk werkelijk bleek. Ze dachten dat de Messias een veroveraar moest zijn, een bevrijder, een legeraanvoerder die de kinderen van Israël naar de overwinning op hun onderdrukkers, de Romeinen, zou leiden en daarna van hen een onafhankelijke staat zou maken, zoals David had gedaan. David had de Filistijnen en de Edomieten en de andere vijanden van Israël vernietigd en van Israël een onafhankelijke en gerespecteerde natie gemaakt. Dat was wat men van de Messias verwachtte.

Jezus kwam, deed niets van dat alles en probeerde het zelfs niet. Johannes de Doper wist, net als de discipelen van Jezus, eigenlijk niet beter dan de meeste mensen wat de Messias geacht werd te doen. Hij was een profeet, maar dat betekent niet dat hij alle profetieën begreep die andere profeten hadden ontvangen. Hij gaf woorden van de Heere door, maar ook hij maakte zich er zorgen over dat Jezus niet deed wat de Messias geacht werd te doen.

Johannes zat in de gevangenis, en nog wel in een Romeinse gevangenis. Johannes zou dus zeggen: „Als Jezus nu maar eens aan de slag ging en de Romeinen hier verdreef, zou ik vrij zijn. Maar ik zit hier weg te rotten in een Romeinse gevangenis, en Jezus loopt daarbuiten gewoon zo'n beetje de aardige man uit te hangen. Waarom stelt Hij Zich niet strijdlustig op?” Johannes stuurde boodschappers naar Jezus met de vraag:

en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?

MATTHEÛS 11:3

Hij probeerde Jezus een beetje te prikkelen, probeerde Hem misschien een beetje aan te sporen: „Kom op, ga nu eens aan de slag.”

Jezus zei tegen de boodschappers: „Ga terug en vertel Johannes wat jullie zien:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;

MATTHEÛS 11:4-5

Hij verwijst naar deze passage in Jesaja. Hij wijst erop: „Luister, heeft Jesaja niet gezegd dat deze dingen in het tijdperk van de Messias zouden gebeuren? Deze dingen gebeuren. Ga Johannes vertellen dat jullie dat zien. Ze gebeuren. Dat zal zijn vraag beantwoorden.”

Hij vraagt zich af of Ik de Messias ben of niet. Herinner hem eraan wat de profeet zei dat de Messias zou doen en wat jullie hier zien gebeuren. Dat de kreupele springt als een hert, is een van de dingen in die passage die bewijzen dat Jezus de Messias is. En Petrus is het instrument door wie Jezus deze man geneest.

14

Jezus geneest door de apostelen

Bedenk dat iedereen die door de bediening van de apostelen werd genezen, door Jezus werd genezen. Daarom zei Petrus in Handelingen hoofdstuk 9, toen hij een verlamde man genaamd Eneas genas, tegen hem:

En Petrus zei tegen hem: Eneas, Jezus Christus maakt u gezond; sta op en maak voor uzelf uw bed op! En hij stond meteen op.

HANDELINGEN 9:34

En de man werd genezen. Wat de apostelen op wonderbaarlijke wijze deden, werd door Jezus Christus gedaan. Jezus zette Zijn activiteiten voort, hetzelfde soort activiteiten die Hij op aarde had verricht toen Hij een man uit Galilea was. Nu deed Hij ze door Zijn lichaam, de gemeente, door Petrus en de apostelen en anderen.

Iedereen is onder de indruk en verbaasd, en iedereen wil weten wat er gebeurd is. Deze man was een bekende verschijning. Hij was al veertig jaar of langer een bedelaar. Veel mensen hadden dus de gelegenheid gehad om zeker te weten dat hij een bedelaar was. Dat lijkt inderdaad de reden te zijn waarom zijn leeftijd wordt genoemd, want er staat dat de mensen verbaasd waren.

Als je naar hoofdstuk 4 kijkt, staat er in vers 21 en 22:

Maar zij dreigden hen nog meer en omdat zij niets konden vinden om hen te straffen, lieten zij hen gaan ter wille van het volk; want ze verheerlijkten allen God over wat er gebeurd was. Want de man aan wie dit teken van genezing verricht was, was ouder dan veertig jaar.

HANDELINGEN 4:21-22

De man was daar al veertig jaar. Daardoor hadden alle inwoners van Jeruzalem de gelegenheid gekregen om vertrouwd te raken met zijn gezicht en zijn benarde toestand. Nu konden ze allemaal zien dat er iets veranderd was, en zo trok dit ieders aandacht. Dit was niet meer tijdens het feest. Dit waren dus inwoners van Jeruzalem zelf, geen pelgrims uit verre landen die deze man niet zouden kennen. De plaatselijke bevolking werd bij deze bijzondere gelegenheid bereikt.

15

De menigte in Salomo's zuilengang

Petrus maakt hiervan gebruik. In vers 11 staat:

En terwijl de kreupele, die genezen was, Petrus en Johannes vasthield, stroomde al het volk bij hen samen in de zuilengang die de zuilengang van Salomo genoemd wordt, en verbaasde zich.

HANDELINGEN 3:11

Petrus zag het en richtte zich tot het volk. Merk op dat hij het evangelie predikte als reactie op hun samenkomst en belangstelling. Hij drong hun persoonlijke leven niet binnen. Hij reageerde erop dat zij bijeenkwamen en belangstelling toonden.

De zuilengang van Salomo is opgegraven en archeologen weten ervan. Het was een oostelijke wandelgang binnen de voorhof van de heidenen, aan de uiterste oostkant, bij de oostelijke muur van het tempelterrein. Er was een lange wandelgang met zuilen die hem van het andere gedeelte afscheidden. Het was een overdekte zuilengang en een plek waar mensen bij slecht weer soms bijeenkwamen.

We weten dat de vroege gemeente kennelijk met enige regelmaat in de zuilengang van Salomo bijeenkwam, en zelfs Jezus kwam daar. We lezen in Johannes hoofdstuk 10 dat de Farizeeën naar Jezus kwamen en zeiden:

De Joden dan omringden Hem en zeiden tegen Hem: Hoelang houdt U ons in het onzekere? Als U de Christus bent, zeg het ons vrijuit.

JOHANNES 10:24

Hij liep toen in de zuilengang van Salomo. De zuilengang van Salomo moet in de winter een geschikte plek zijn geweest om te verblijven. Het was december toen Jezus daar volgens Johannes 10 rondliep.

Daar zijn ze nu ook. We weten niet welk jaargetijde het was, maar het is een plaats waar Jezus Zelf eerder had gelopen en onderwezen, in ditzelfde gedeelte van de tempel. Nu is Petrus daar en heeft de menigte zich verzameld.

16

Petrus legt de genezing uit

Toen Petrus het zag, richtte hij zich tot het volk:

Toen Petrus dat zag, antwoordde hij het volk: Israëlitische mannen, waarom verwondert u zich hierover, of waarom kijkt u ons zo doordringend aan, alsof wij door onze eigen kracht of godsvrucht hebben bewerkstelligd dat deze man nu loopt? De God van Abraham, Izak en Jakob, de God van onze vaders, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Die u hebt overgeleverd. U hebt Hem verloochend vóór Pilatus, toen die oordeelde dat men Hem zou loslaten. U echter hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en gevraagd dat u een moordenaar geschonken zou worden, maar de Vorst van het leven hebt u gedood, Die God uit de doden opgewekt heeft, waarvan wij getuigen zijn. En Zijn Naam heeft deze man, die u ziet en kent, sterk gemaakt door het geloof in Zijn Naam. En het geloof dat er is door Hem, heeft hem in aanwezigheid van u allen deze volkomen gezondheid gegeven.

HANDELINGEN 3:12-16

Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen.

HANDELINGEN 3:19-21

Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken. En het zal zo zijn dat al wie niet geluisterd zal hebben naar deze Profeet, uit het volk uitgeroeid zal worden.

HANDELINGEN 3:22-23

En ook al de profeten vanaf Samuel en zovelen als er daarna gesproken hebben, hebben deze dagen aangekondigd. U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden.

HANDELINGEN 3:24-25

tot Abraham:

En door jouw nakomeling zullen alle families op aarde gezegend worden.

God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.

HANDELINGEN 3:26

17

Groei en tegenstand na Petrus' preek

De preek eindigt. Wat er daarna, aan het begin van hoofdstuk 4, gebeurde, was dat Petrus en Johannes werden gearresteerd. De tempelautoriteiten vonden het niet prettig dat ze zo spraken. Over deze en andere conflicten met de tempelautoriteiten lezen we in hoofdstuk 4 en 5.

In hoofdstuk 2 lazen we niet over zulke conflicten. Het was de dag van Pinksteren. Drieduizend mensen werden behouden, er was een prachtige nieuwe christelijke gemeenschap in de stad en ze stonden in de gunst bij heel het volk. Dat kon niet eeuwig duren. Uiteindelijk moest de duivel een tegenaanval inzetten. Uiteindelijk moest er tegenstand komen, en die zou het gevolg zijn van deze preek.

Maar ook door deze preek zullen we in hoofdstuk 4, vers 4, lezen:

En velen van hen die het Woord gehoord hadden, geloofden, en het aantal mannen werd ongeveer vijfduizend.

HANDELINGEN 4:4

Het was een geweldige vooruitgang voor het Koninkrijk van God, maar het was ook iets wat de duivel bedreigend vond. Hij sloeg terug en viel hen aan.

De volgende paar hoofdstukken zullen laten zien dat de tegenaanvallen van de duivel krachteloos waren en dat God de apostelen steeds de overhand gaf, zoals we zullen zien in dit conflict met het Sanhedrin.

Maar laten we het hebben over deze preek en de inhoud ervan. Om te beginnen denk ik dat een van de belangrijkste kenmerken van deze preek, in tegenstelling tot zijn vorige preek in hoofdstuk 2, het aantal manieren is waarop hij met verschillende titels over Jezus spreekt. Toen hij het in hoofdstuk 2 over Jezus had, noemde hij Hem in vers 22 Jezus van Nazareth, een Man Die God door wonderen bij hen als zodanig had aangewezen, enzovoort. Hij ging niet in detail en gaf Hem geen bijzondere titels, behalve aan het einde, toen hij zei:

Laat dan heel het huis van Israël zeker weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Die u gekruisigd hebt.

HANDELINGEN 2:36

De titel Messias wordt dus in de eerste preek voor Christus gebruikt.

18

Jezus als de Knecht van de HEERE

In deze preek staan verscheidene titels. Om te beginnen: Gods Knecht. Hij gebruikt die term in vers 13 en in vers 26. Tweemaal wordt Jezus Gods Knecht genoemd. In het Oude Testament werd iedere profeet van God Gods knecht genoemd. Elia werd de knecht van God genoemd, en andere profeten werden knechten van God genoemd.

Maar er staan vier unieke passages in het boek Jesaja die heel specifiek spreken over de Knecht van Jahweh, de Knecht van de Heere, en die zijn Messiaans. Het interessante aan deze vier passages in Jesaja is dat de Knecht aanvankelijk als Israël wordt aangeduid. Geleerden noemen deze passages de liederen over de Knecht, omdat de Messias er de Knecht wordt genoemd. Maar wanneer je verder leest in Jesaja, zie je dat Israël tekortschiet in de rol van knecht van Jahweh. Ze doen niet wat de Meester hun opdraagt. Dan staat er een andere persoon op, de Knecht van Jahweh, zelfs om Israël zelf, de vroegere knecht, te verlossen, en ook de heidenen.

Ik zal niet op al die passages ingaan. Het enige wat ik kan zeggen, is dat deze passages over de Knecht in het Nieuwe Testament vaak op Jezus worden betrokken. Het opvallendste voorbeeld is Jesaja 53, waarschijnlijk de bekendste profetie over Jezus in het Oude Testament. Jesaja 53 spreekt over Zijn verwerping, Zijn vernedering, Zijn dood en het feit dat God Hem verheerlijkt. Dat is het laatste van de vier liederen over de Knecht in Jesaja.

De eerdere worden ook gebruikt. Jesaja 42 is het eerste ervan, en dat wordt met betrekking tot Jezus aangehaald in Mattheüs, hoofdstuk 12, vers 18 tot en met 21. Mattheüs 12:18-21 haalt uitvoerig de eerste vier verzen van Jesaja 42 aan, het eerste van de liederen over de Knecht in Jesaja, en past die op Jezus toe. Dat is het gedeelte over:

Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan.

JESAJA 42:1

Dat is het gedeelte waarin staat:

Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan.

JESAJA 42:3

enzovoort. Dat is het eerste van de liederen over de Knecht, en het wordt in Mattheüs 12 over Jezus aangehaald.

Het laatste van de vier liederen over de Knecht is Jesaja 53, het meest aangehaalde hoofdstuk van Jesaja. Jezus haalt het met betrekking tot Zichzelf aan. De apostelen halen het over Hem aan. Wanneer Filippus de Ethiopische kamerheer aantreft, zit de man in zijn wagen die passage te lezen. Filippus rent naar hem toe en legt die passage aan hem uit. Petrus verwijst in 1 Petrus, hoofdstuk 2, naar die passage en past haar op Christus toe.

De Knecht van Jahweh wordt in het Nieuwe Testament herkend als de Messias, hoewel het in Jesaja aanvankelijk om Israël als geheel gaat. Israël wordt eerst gezien als de knecht van Jahweh. Maar ook in het Oude Testament wordt Israël als geheel eerst gezien als de Zoon van God. Toen de Israëlieten slaven waren in Egypte, zei God tegen Mozes dat hij tegen de farao moest zeggen:

Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden.

EXODUS 4:22-23

Met andere woorden, God beschouwt Israël als geheel in het Oude Testament als Zijn kind, als Zijn knecht, enzovoort. Maar omdat Israël als knecht faalt, doet Hij één Israëliet opstaan, de Messias, Die nu in het Nieuwe Testament de Zoon van God is. Hij is de Knecht van Jahweh. Hij is Degene Die in Zichzelf het nieuwe Israël is, en zij die in Hem komen, zijn in Hem het nieuwe Israël. Maar hiermee raken we een beetje van het

onderwerp af. Het voornaamste is dat dit de eerste plaats is waar dit gebeurt, en Jezus wordt in het Nieuwe Testament maar vier keer de Knecht genoemd. Deze gedeelten over de Knecht worden vaak over Hem aangehaald, maar wat betreft het noemen van Hem als de Knecht van God of de Knecht van Jahweh gebeurt dat alleen in dit hoofdstuk en ook in hoofdstuk 4: twee keer in dit hoofdstuk en twee keer in hoofdstuk 4.

Zo begint de preek:

19

De verworpen en verheerlijkte Knecht

Toen Petrus dat zag, antwoordde hij het volk: Israëlitische mannen, waarom verwondert u zich hierover, of waarom kijkt u ons zo doordringend aan, alsof wij door onze eigen kracht of godsvrucht hebben bewerkstelligd dat deze man nu loopt? De God van Abraham, Izak en Jakob, de God van onze vaders, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Die u hebt overgeleverd. U hebt Hem verloochend vóór Pilatus, toen die oordeelde dat men Hem zou loslaten. U echter hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en gevraagd dat u een moordenaar geschonken zou worden, maar de Vorst van het leven hebt u gedood, Die God uit de doden opgewekt heeft, waarvan wij getuigen zijn. En Zijn Naam heeft deze man, die u ziet en kent, sterk gemaakt door het geloof in Zijn Naam. En het geloof dat er is door Hem, heeft hem in aanwezigheid van u allen deze volkomen gezondheid gegeven.

HANDELINGEN 3:12-16

Dit is een toespeling op het laatste Lied van de Knecht, en specifiek op Jesaja 52:13, waarmee dat laatste Lied van de Knecht begint. Jesaja 52:13 zegt:

Zie, Mijn Knecht zal verstandig handelen, Hij zal verhoogd worden en verheven, ja, zeer hoog verheven worden.

JESAJA 52:13

Maar daarna wordt verder verteld dat Hij zeer veracht werd. Hij werd verbrijzeld om onze ongerechtigheden. Hij werd verwond om onze overtredingen. Hij werd door de mensen verworpen. Hij leed. Hij stierf. Daarover wordt vervolgens verder gesproken, maar er staat:

Dat doet denken aan wat Paulus in Filippenzen 2 zei: Jezus vernederde Zichzelf en daarom heeft God Hem zeer hoog verheven.

Jesaja begint met de uitspraak dat de Knecht van Jahweh zeer hoog verheven en verheerlijkt is. Maar dan gaat hij terug, in een soort terugblik, want daarvoor was Hij door Israël slecht behandeld en nadrukkelijk verworpen. Dat is het vierde Lied van de Knecht in Jesaja. Petrus begint met te zeggen dat God Zijn Knecht heeft verheerlijkt of verhoogd. Dat is een uitspraak uit Jesaja 52:13, waarmee hij Christus tegenover de Israëlieten identificeert als de Knecht van Jahweh. Dat is een van de titels voor Jezus die we in deze preek vinden.

20

Titels voor Jezus in Petrus' preek

Er zijn er nog meer. In vers 14 noemt hij Jezus de Heilige en de Rechtvaardige, en dat is interessant. Hij is de Heilige omdat God in het Oude Testament de Heilige van Israël wordt genoemd. Jahweh wordt de Heilige genoemd, en nu wordt Jezus de Heilige genoemd. Dat betekent dat Petrus en de vroege gemeente tot het inzicht waren gekomen dat Jezus de Heilige is. Hij is Jahweh in het vlees. Hij is de Rechtvaardige. God was natuurlijk de rechtvaardige God, Degene in Wie in het Oude Testament geen onrecht is.

Jezus wordt de Knecht van God genoemd. Hij wordt de Heilige en de Rechtvaardige genoemd. En in vers 15 wordt Hij de Leidsman ten leven genoemd, een term die eigenlijk nergens anders voor Jezus wordt gebruikt. In Jesaja 9:7 wordt Hij de Vredenvorst genoemd. Maar de Leidsman ten leven is een term die Petrus hier als enige voor Jezus gebruikt, kennelijk om Hem bewust tegenover de moordenaar te stellen.

De ene man neemt leven; de Ander is de Gever van leven, de Grondlegger van het leven, de Heerser over het rijk van het leven. Jullie hebben Hem gedood. Jullie hielden van de moordenaar, de man die mensen doodt. Van Jezus hielden jullie niet zo erg.

Petrus noemt Jezus in vers 22 ook de Profeet, Degene van Wie Mozes zei dat Hij zou komen. Mozes zei:

Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken. En het zal zo zijn dat al wie niet geluisterd zal hebben naar deze Profeet, uit het volk uitgeroeid zal worden.

HANDELINGEN 3:22-23

Dit citaat staat in dit hoofdstuk, in vers 22 en 23. Het is een samengesteld citaat uit verschillende verzen in Deuteronomium 18: vers 15, 18 en 19.

21

Jezus als de Profeet zoals Mozes

God zegt tegen de Israëlieten dat ze, nadat Mozes er niet meer is, misschien in de verleiding zullen komen om tovenaars, heksen, waarzeggers en astrologen te raadplegen. Hij zegt:

Praat niet met die mensen. Laat je daar niet mee in. God verbiedt dat. In plaats daarvan zal de Heere, jullie God, een Profeet zoals ik laten opstaan, zei Mozes, en naar Hem moeten jullie luisteren. Met andere woorden, wanneer God deze Profeet, Die op Mozes lijkt, doet opstaan, zal iedereen Hem moeten volgen. Anders zal diegene, zoals

Petrus het hier citeert, uit het volk worden verdelgd. De Israëlieten die in de tijd van Petrus leefden, hadden een keuze. Ze konden de Profeet volgen van Wie Mozes had gezegd dat Hij zou komen en op hem zou lijken, of ze konden uit het volk worden verdelgd. Er zou geen derde groep komen: Joden die van Jezus houden, Joden die verdelgd worden en Joden die neutraal zijn. Iedereen moest een keuze maken.

Het is net als toen Mozes zei:

Willen jullie de Rode Zee oversteken? Volg mij. We gaan er dwars doorheen. Als jullie aan deze kant blijven, krijgen de Egyptenaren jullie te pakken. Dan worden jullie vernietigd.

Als je Mozes volgt, word je gered. Nu zal er een andere Profeet komen Die met Mozes te vergelijken is. Je zult ook Hem moeten volgen om gered te worden, en iedereen die Hem niet volgt, wordt verdelgd.

Jezus is die Profeet. Dat betekent dat iedereen die Jezus niet volgt, voor zover het God betreft, van het volk Israël wordt afgesneden en vernietigd wordt. Dat geldt ook voor iedere Israëliet; Mozes sprak immers tot de Israëlieten. Dat geldt voor iedere Israëliet die geen volgeling van Christus wordt, geen Messiaanse Israëliet. Natuurlijk werden zij enkele tientallen jaren later, toen de Romeinen kwamen, ook daadwerkelijk fysiek vernietigd. Maar we zien dat Petrus Jezus vereenzelvigt met deze Profeet die als Mozes is. Trouwens, dezelfde passage in Deuteronomium 18 wordt opnieuw aangehaald door Stefanus in zijn preek in Handelingen 7. Het is dus duidelijk dat de gemeente deze Profeet in Deuteronomium 18 al was gaan zien als een verwijzing naar dezelfde Persoon die de Messias was. De Joden waren nog niet tot die conclusie gekomen. De Joden verwachtten de Profeet en ze verwachtten de Messias, maar ze wisten niet dat de Profeet over wie Mozes sprak, dezelfde Persoon was als de Messias.

22

De Messias en de verwachte Profeet

We zien dit bijvoorbeeld in Johannes 1. Toen Johannes de Doper predikte en de Farizeeën hem kwamen vragen wie hij was, staat er in vers 19 dat ze vroegen:

En dit is het getuigenis van Johannes, toen de Joden priesters en Levieten uit Jeruzalem stuurden om hem te vragen: Wie bent u?

JOHANNES 1:19

En hij beleet en ontkende het niet, maar beleet:

En hij beleet en ontkende het niet, maar hij beleet: Ik ben de Christus niet.

JOHANNES 1:20

Het woord Christus is natuurlijk het Griekse woord voor Messias. Johannes zegt:

Ik ben niet de Messias. Jullie verwachten de Messias. Ik ben Hem niet. Toen zeiden ze:

En zij vroegen hem: Wat dan? Bent u Elia? En hij zei: Ik ben het niet. Bent u de Profeet? En hij antwoordde: Nee.

JOHANNES 1:21

Hij zei:

Nee, dat ben ik niet.

Ze vroegen:

Ben jij de profeet?

Hij zei:

Nee.

Toen ze vroegen:

Ben jij de profeet?

vroegen ze niet: „Ben jij een profeet?” Daarop had Johannes ja moeten zeggen. Hij was een profeet. Hij was niet de Profeet. Welke Profeet? Degene van wie Mozes had gezegd dat Hij zou komen.

Nu had hij hun al verteld dat hij niet de Messias was. Toen ze afzonderlijk daarvan vroegen:

En zij vroegen hem: Wat dan? Bent u Elia? En hij zei: Ik ben het niet. Bent u de Profeet? En hij antwoordde: Nee.

JOHANNES 1:21

is het dus duidelijk dat de Joden hierover nog geen standpunt hadden ingenomen. Eerlijk gezegd bereikten de rabbijnen over vrijwel niets overeenstemming. De rabbijnen waren het over veel dingen oneens. Maar er bestond in die tijd onder de Joden geen overeenstemming over de vraag of de Profeet over wie Mozes sprak, dezelfde was als de Messias over wie de andere profeten spraken.

Maar voor de vroege gemeente bestond daar geen enkele twijfel over. Jezus was de Knecht van Jahweh. Hij was de Messias. Hij was de Profeet over wie Mozes sprak. Niet alleen Petrus zei dat, maar Stefanus zei het ook in zijn preek. Blijkbaar was het tegen die tijd in de vroege gemeente algemeen bekend dat de Messias ook de Profeet was.

23

Christus als het Zaad van Abraham

Hij wordt ook met een andere naam aangeduid, namelijk het Zaad van Abraham. In vers 25 zegt Petrus:

U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden.

HANDELINGEN 3:25

God sprak een aantal keren tot Abram met een soortgelijke belofte. Toen Hij in Genesis 12 voor het eerst tot Abram sprak, zei Hij:

Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.

GENESIS 12:2

Later zei Hij ergens anders in Genesis:

Immers, Abraham zal zeker tot een groot en machtig volk worden, en alle volken van de aarde zullen in hem gezegend worden.

GENESIS 18:18

Maar later verduidelijkte Hij dat het niet Abram zelf zou zijn, maar zijn nageslacht. De eerste keer dat God daadwerkelijk zei wat hier wordt aangehaald als iets wat tegen Abraham gezegd is, staat dus in Genesis 22:18:

En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

GENESIS 22:18

Later werd precies dezelfde belofte aan zijn zoon Izak gedaan, in Genesis 26:4:

Ik zal uw nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en uw nageslacht al deze landen geven. In uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden,

GENESIS 26:4

Nog later, een generatie daarna, zei God precies dezelfde woorden tegen diens zoon Jakob:

Door jouw nakomeling zullen alle volken op aarde gezegend worden.

Tegen Abraham, Izak en Jakob werd dit dus afzonderlijk gezegd:

Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

GENESIS 28:14

Wie is het Zaad? Israël dacht beslist dat zij het zaad waren. Ze dachten ook dat zij de knecht van Jahweh en de zoon van Jahweh waren. In het Nieuwe Testament is duidelijk wie het Zaad is: Dezelfde als de Knecht van Jahweh en de Zoon van Jahweh. Al deze termen verwezen in het Oude Testament naar Israël. In het Nieuwe verwijzen ze allemaal naar Christus.

In Galaten 3:16 zei Paulus:

Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus.

GALATEN 3:16

Vervolgens legt Paulus uit:

Hij zegt niet: En aan de nakomelingen, alsof het om meer nakomelingen gaat, maar: En aan jouw nakomeling, enkelvoud, en dat is Christus.

Paulus zegt dus dat deze beloften die God aan het zaad van Abraham deed, niet moeten worden opgevat als een verwijzing naar een groep mensen, zoals de Israëlieten. Het is één Zaad: Christus. De vervulling van de belofte die God aan Abraham deed, is Christus, het Zaad.

Hier hebben we dus nog een aanduiding voor de Messias. In dit hoofdstuk wordt Hij de Knecht van Jahweh genoemd. Hij is de Heilige en de Rechtvaardige. Hij is de Vorst des levens. Hij is die Profeet die als Mozes is. Hij is het Zaad van Abraham. Al deze dingen weerspiegelen een zekere mate van theologische overdenking door de apostelen. Ze beseften hoeveel van deze gedachtegangen in het Oude Testament in Christus worden vervuld.

Ik weet niet of Petrus dat op de dag van Pinksteren begreep. Maar in de tijd tussen die preek en deze had hij zijn begrip van de manier waarop het hele Oude Testament naar Jezus wijst en in Hem wordt samengevat, verder verdiept.

24

Wat alle profeten hebben voorzegd

Petrus noemt in deze preek ook drie keer dingen die alle profeten zeggen. In vers 18:

maar God heeft op die manier vervuld wat Hij bij monde van al Zijn profeten aangekondigd had, namelijk dat de Christus lijden zou.

HANDELINGEN 3:18

Dan in vers 21:

Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen.

HANDELINGEN 3:21

En dan in vers 24:

En ook al de profeten vanaf Samuel en zovelen als er daarna gesproken hebben, hebben deze dagen aangekondigd.

HANDELINGEN 3:24

Er zijn drie dingen waarvan hij zei dat alle profeten in het Oude Testament erover spraken. Alle profeten vanaf het begin van de wereld, vanaf Samuel en daarna, spraken over deze dagen. Waar spraken ze over? Allereerst voorzegden ze in vers 18 het lijden van Christus.

In vers 21 voorzegden ze allemaal het herstel van alle dingen. En in vers 24 lezen we dat ze deze dagen voorzegden, waarmee de gemeentetijd wordt bedoeld, of de tijd waarin de apostelen leefden. Volgens Petrus spraken dus alle profeten over het lijden van Christus, over de gemeentetijd en over het herstel van alle dingen. Petrus herhaalt als een grammofoonplaat die blijft hangen steeds weer dat alle profeten over deze drie dingen spraken.

Nu moet ik zeggen dat dit een voorbeeld van een hyperbool is, want niet iedere profeet sprak over het lijden van Christus. Jesaja deed dat wel. Je zou kunnen aanvoeren dat Jeremia dat in sommige passages ook deed. Er zijn, denk ik, enkele plaatsen waar Zacharia erop zinspeelt, en misschien zijn er nog een paar andere. Maar dat geldt niet voor alle zeventien profeten in het Oude Testament. Je kunt niet bij hen allemaal verwijzingen vinden naar het lijden van de Messias. Zo is er vrijwel geen enkel onderwerp waarover alle profeten spraken. Daarom denk ik dat we dit als een hyperbool moeten opvatten. Hij zegt in feite dat dit vanaf het begin het algemene thema van de profeten was.

Zeggen: ‘alle profeten’ — dat soort hyperbool wordt zelfs in onze tijd algemeen gebruikt, en dat gebeurde ook in Bijbelse tijden. Jezus zei in Lukas 21:22 zelfs iets vergelijkbaars. Jezus sprak over de verwoesting van Jeruzalem. Hij zei:

Want dit zijn dagen van wraak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt.

LUKAS 21:22

Hij bedoelt: in de profeten. Nu ging niet alles in de profeten over het jaar 70 na Christus. Er waren nog andere dingen, bijvoorbeeld de val van Tyrus, de val van Babylon en de val van Egypte door toedoen van Assyrië. Dat was niet het jaar 70 na Christus, en de profeten spraken wel over die dingen. Dit is een hyperbool. Het is in feite een manier om te zeggen dat dit een veelvoorkomend thema was dat je voortdurend bij de profeten tegenkomt, vanaf het allereerste begin.

Zelfs toen Samuel David zalfde, zalfde hij in type en schaduw de toekomstige Messias, van Wie David een type was. Het lijden van David zou gezien kunnen worden als een type van het lijden van de Messias. Maar het is interessant dat Petrus werkelijk geloofde dat datgene waarvan hij getuigde, in het algemeen de gemeenschappelijke leer van het Oude Testament was.

25

Het herstel van alle dingen

Wat is nu het herstel van alle dingen? Dat is interessant om te onderzoeken. Hij zegt in vers 21 dat de hemel Christus moet ontvangen, en dat Hij in de hemel moet blijven en hier niet zal terugkomen vóór de tijd van het herstel van alle dingen, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten. Ook hier zul je niet alle heilige profeten over het herstel van alle dingen horen spreken. Maar je ziet wel dat God bijvoorbeeld spreekt over de Messias, Die Israël herstelt, de heidenen herstelt en gerechtigheid vestigt.

Het eerste knechtslied in Jesaja 42 zegt in vier verzen drie keer dat de Messias het recht onder de volken zal vestigen. Met andere woorden, God neemt er geen genoegen mee de dingen te laten zoals ze zijn. In de hof van Eden zijn de dingen stukgegaan, en God zei niet eenvoudig: 'Ach ja, wat dan ook. Het is stuk. Ik weet wat Ik zal doen. Ik zal gewoon een paar van hen redden, hen meenemen naar de hemel en de hele zaak hier in gebroken toestand achterlaten.' Nee, God nam er geen genoegen mee dat Zijn prachtige schepping nooit hersteld zou worden. Hij is van plan alle dingen te herstellen.

De Bijbel zegt dat er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen zijn. De Bijbel zegt dat de schepping zelf bevrijd zal worden van de slavernij van het verval dat door de zondeval over haar gekomen is. Dat staat in Romeinen 8, vers 21. De Bijbel spreekt erover hoe God zal herstellen wat verloren was. Jezus zei dat Hij gekomen was om te zoeken en te behouden wat verloren is, om het voor God te herstellen. Zij die van God zijn afgefallen, is Hij komen herstellen en terugroepen.

'Alle dingen' zou ook een hyperbool kunnen zijn — misschien niet letterlijk alles zonder enige uitzondering — maar God neemt er geen genoegen mee dingen onhersteld te laten. Door de hele Schrift heen is het Zijn bedoeling te herstellen wat gebroken was. Veel christenen begrijpen dat niet. Ze denken dat het doel van het christendom is om hier weg te komen en naar de hemel te gaan, en dat er geen echte plannen meer zijn om de aarde te herstellen. Het is gewoon volledig verloren. Het blijft maar doorgaan als een slechte zaak, en sommige mensen zullen eruit gered worden en naar de hemel gaan wanneer ze sterven, en hoeven zich daarna nooit meer zorgen te maken over de aarde.

De Bijbel zegt:

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

MATTHEÛS 5:5

26

De Messias herstelt recht op aarde

De Bijbel zegt dat Jezus over de aarde zal regeren. De Bijbel zegt dat God Hem de volken als Zijn erfdeel zal geven en de einden der aarde als Zijn bezit. God zal de aarde aan Christus en aan ons teruggeven, en wij zullen een opstandingslichaam hebben dat er eeuwig kan leven. Wij zullen onsterfelijk worden opgewekt. Paulus zei:

Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid.
Het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht.

1 KORINTHE 15:43

Er zal een tijd komen waarin God de zaken rechtzet. Nogmaals, dat is wat de Messias geacht wordt te doen. Hij zal het recht onder de volken herstellen. Dat is nog niet gebeurd. Mensen die Christus zijn gevolgd, zijn rechtvaardiger geworden. Niet allemaal, maar het is de bedoeling dat ze rechtvaardiger zijn dan daarvoor. Dat maakt deel uit van het plan. Maar in Jesaja 42, vers 4, staat:

Hij zal niet uitdoven, Hij zal niet geknakt worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben gevestigd. De kustlanden zullen uitzien naar Zijn onderricht.

JESAJA 42:4

Dat de aarde onder de Messias een rechtvaardige plaats wordt, is dus niet alleen het plan; het staat vast. De Messias zal niet falen. Hij zal zelfs niet ontmoedigd raken als het lang duurt. Hij gaat het doen, en Hij zal daarin niet falen.

Dit is een herstel van alle dingen. Hoe dat er precies uitziet, weet ik niet zeker. Ik weet niet zeker of we ons dat kunnen voorstellen. Ik weet niet zeker of we dat zouden kunnen zeggen. Maar Petrus ziet vanaf het allereerste begin van zijn prediking de vervulling van de profetische verwachtingen die God vanaf het begin heeft gegeven: dat Hij alle dingen zal herstellen. Alle profeten hebben over deze dingen gesproken.

27

De zegen: bevrijding van zonde

Ik wil nog één ding zeggen over het laatste vers. In het voorlaatste vers vermeldt hij dat God had beloofd alle volken te zegenen door het zaad van Abraham. Het zaad van Abraham is Christus, en hij past dat hier toe. Hij zegt:

Allereerst voor jullie.

Het Evangelie is eerst voor de Jood en ook voor de Griek. Paulus heeft dat een paar keer in Romeinen gezegd. Eerst voor jullie, jullie Joden. Eerst voor jullie heeft God, nadat Hij Zijn Knecht Jezus had doen opstaan, Hem gezonden om jullie te zegenen. Alle volken zullen door Hem gezegend worden, maar jullie zijn het eerste volk dat Hij wil zegenen. God zal door het zaad van Abraham alle volken zegenen, maar jullie eerst. God heeft Hem eerst naar jullie gezonden om jullie te zegenen.

Wat is de zegen? Dat ieder van jullie zich afkeert van zijn ongerechtigheden. Met andere woorden, dat je van je zonden wordt gered. Dat is de zegen. Hoe zegent het zaad van Abraham alle volken? Door hen van hun zonden af te keren. De engel zei:

en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

MATTHEÛS 1:21

Mensen zijn gebonden aan de zonde. Sinds de zondeval zijn ze aan de zonde gebonden. Dat is iets wat hersteld moet worden: vrijheid, bevrijding, overwinning op de zonde. Jezus zal hen van hun zonden redden. Hij heeft Zijn Knecht naar jullie gezonden om jullie van je zonden af te keren.

Ik ken mensen die vragen: „Moeten we het volk Israël nog steeds zegenen? Zegt de Bijbel niet dat Hij iedereen zal zegenen die hen zegent, enzovoort?” Ik zeg: „Jazeker, waarom niet? Laten we hen zegenen door hen van hun zonden af te keren.” Dat is de zegen die God voor hen en voor alle volken heeft. Laten we Israël en de rest van de wereld van hun zonden afkeren.

Ik denk niet dat God ons een bijzondere verplichting heeft opgelegd om iets voor het volk Israël te doen in plaats van voor andere volken. Maar Israël is ook een van de volken. Gods zegen voor alle volken door de Messias is dat Hij hen van hun zonden afkeert en tot behoud brengt. Dat is wat Petrus aanbiedt en verkondigt aan de Joden, juist aan degenen die in sommige gevallen Christus in de eerste eeuw hebben gekruisigd.

Dit is niet het einde van het verhaal. Hoofdstuk 4 en 5 gaan verder met de reactie van de vijanden van het Evangelie op Petrus en Johannes. Vanwege deze preek en het wonder dat ze hebben verricht, worden ze opgepakt en in de gevangenis gezet. Daar komen we op terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Handelingen 2:43
- Johannes 7:37-38
- Handelingen 3:1
- Psalmen 27:4
- Handelingen 3:2
- Johannes 9:2
- Johannes 11:3
- Johannes 11:4
- Johannes 11:21
- Handelingen 3:3
- Johannes 11:14-15
- Handelingen 3:6
- Handelingen 3:7-10
- Mattheüs 8:20
- Mattheüs 22:19
- Mattheüs 22:20
- Jesaja 35:5-6
- Mattheüs 11:3

- Mattheüs 11:4-5
- Handelingen 9:34
- Handelingen 4:21-22
- Handelingen 3:11
- Johannes 10:24
- Handelingen 3:12-16
- Handelingen 3:19-21
- Handelingen 3:22-23
- Handelingen 3:24-25
- Handelingen 3:26
- Handelingen 4:4
- Handelingen 2:36
- Jesaja 42:1
- Jesaja 42:3
- Exodus 4:22-23
- Jesaja 52:13
- Johannes 1:19
- Johannes 1:20
- Johannes 1:21
- Handelingen 3:25
- Genesis 12:2
- Genesis 18:18
- Genesis 22:18
- Genesis 26:4
- Genesis 28:14
- Galaten 3:16
- Handelingen 3:18
- Handelingen 3:21
- Handelingen 3:24
- Lukas 21:22
- Mattheüs 5:5
- 1 Korinthe 15:43
- Jesaja 42:4
- Mattheüs 1:21

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.